ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιό)

Κόνρατ Φάϊτ, ὁ διάσημος «ἀστέρας» τῆς Εὐρώπης, ὕστερ' ἀπὸ τὶς ἐπίμονες προσπάθειες τῶν ψυχιάτρων, κατώρθωσε ν' ἀνακτήση πάλι τὸ θάρρος του γιὰ τὴ ζωὴ καὶ ν' ἀφοσιωθῆ στὸν κινηματογράφο. Τοσὸ δὲ εἶνε ἡ ἀγάπη του γιὰ τὴν ἔδδομη τέχνη, ὥστε θέλει νὰ κουλεύη ἀδιάκοπα στὸ «στούντιο». Μάταια οἱ σκηνοθέται του τὸν παρακαλοῦν νὰ ξεκουραστῆ καὶ νὰ ἡσυχάση. Δὲν ἀκούει κανέναν.

—Ἀφῆστε με, τοὺς λέει, νὰ ξανακερδίσω τὰ χρόνια ποὺ ἔχασα μὲ τὴν ἀρρώστεια μου καὶ τὴ νευρασθένειά μου. Δὲν καταλαβαίνετε λοιπόν, ὅτι ὅταν εἶμαι στὸ «στούντιο» νοιώθω ὅτι βρίσκομαι στὸ στοιχεῖο μου ;...

Καὶ πράγματι, τότε μόνον ὁ μεγάλος ἠθοποιὸς εἶνε εὐχαριστημένος. Ὅταν ὅμως τελειώση τὸ «γύρισμα» μιᾶς δραματικῆς σκηνῆς, ξαπλώνεται κατάχλωμος σὲ μιὰ πολυθρόνα καὶ κρύβει τὸ πρόσωπό του μέσα στὰ χέρια του. Οἱ συνάδελφοί του δὲν τολμοῦν αὐτὴ τὴ στιγμὴ νὰ τὸν ἀνησυχήσουν. Ὁ Κόνρατ Φάϊτ ὑποφέρει. Στενοχωριέται γιατί ἡ φωνή του δὲν εἶνε τόσο κατάλληλη γιὰ τὸ μικρόφωνο καὶ τὸν ἐμποδίζει νὰ ἐξωτερικεύση ὅλο τὸν πλοῦτο τοῦ δραματικοῦ ταλέντου του. Ἔτσι ἀναγκάζεται νὰ ἐκφράζη ὅ,τι αἰσθάνεται μὲ τὴν ἀλλαγὴ τῆς φυσιογνωμίας του. Μιὰ μέρα, μιὰ ὄμορφη ἠθοποιός, ποὺ τὸν ἐλάτρευε, τὸν πλησίασε καὶ θέλησε νὰ τὸν παρηγορήση. Ὁ Κόνρατ Φάϊτ ὅμως τινάχτηκε σὰν νευρόσπαστο ἀπὸ τὸ κάθισμά του, ὑπεχώρησε μὲ φρίκη καὶ ξέσπασε σ' ἕνα ἄγριο καὶ σκληρὸ γέλιο, φωνάζοντας :

—Ὄχι, ὄχι, τίποτε πειὰ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κάνετε γιὰ μένα !... Δὲν μπορεῖτε νὰ μοῦ ξαναδώσετε τὴν καρδιά μου. Ἔχει πεθάνει μέσα μου ὁ ἐγόης». Σήμερα ζῆ μονάχα ὁ ἠθοποιός. Κι' αὐτὸς ἀγαπᾶει περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὴν τέχνη του.

Καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια. Ὁ Κόνρατ Φάϊτ, ὕστερ' ἀπὸ τὰ τραγικὰ χρόνια τῆς δυστυχίας ποὺ πέρασε, ἔχασε πειὰ τὴν ἐμπιστοσύνη του γιὰ τὴν ἀγάπη τῶν θαυμαστριῶν του. Γιατί ὅλες ἡ γυναῖκες μὲ τὴν ὕλια εὐκολία ποὺ ἀγαποῦν ἕναν ἄνδρα, τὸν ξεχνοῦν πάλι τόσο γρήγορα !...

* * *

Οἱ φίλοι τοῦ κινηματογράφου εἶνε ἐνθουσιασμένοι, γιατί αὐτὸν τὸν καιρὸ ἀπολαμβάνουν ἀληθινὰ ἀριστουργήματα. Ὅλες ἡ κινηματογραφικὲς ἑταιρεῖες συναγωνίζονται ποιὰ νὰ προβάλη τὰ πιὸ ὄμορφα ἔργα. Ἔτσι, εἴχαμε τὴν εὐτυχία νὰ δοῦμε τὸ περίφημο φίλμ «Βορκαρόλα», τὰ «Δάκρυα Βασίλισσας», τὸ «Ἰσραὴλ» καὶ τὸ «Νοστοῦρνο». Ἡ Ἀνώνυμος Κινηματογραφικὴ Ἑταιρεία, ὅπως πάντα, ἀνέβασε στὸ «Παλλάς» ἕνα ἀπ' τὰ πιὸ ὄμορφα ἔργα : τὴν «Κρυφὴ Ἀγάπη», στὸ ὁποῖο πρωταγωνιστοῦν ὁ Ἀδόλφος Μανζοῦ κα' ἡ πασίγνωστη «βεντέττα» Βαρβάρα Στάνγουϊκ.

* * *

Ἡ Πάουλα Βέσσελυ, ἡ περίφημη δραματικὴ ἠθοποιὸς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κινηματογράφου, στὴν ἰδιωτικὴ ζωή της εἶνε μιὰ ὑποδειγματικὴ νοικοκυρά. Εὐχαριστεῖται νὰ τακτοποιῆ μόνη τὸ σπίτι της καὶ πολλὲς φορὲς οἱ θαυμασταί της, ποὺ τὴν ἐπισκέπτονται στὴ βίλλα της, τὴν βρίσκουν μὲ τὴν πάλλευκη ποδιά της....καμαριέρας. Διηγοῦνται μάλιστα τὸ ἑξῆς χαριτωμένο ἀνέκδοτο : Μιὰ φορά, ἕνας πλούσιος θαυμαστής της, εἶχε ξεκινήσει ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη γιὰ νὰ πάη στὸ Βερολῖνο νὰ τῆς ὑποβάλη τὰ σέβη του. Τῆς εἶχε φέρει ἕνα σωρὸ σπάνια δῶρα καὶ κοσμήματα. Σὰν πρακτικὸς ὅμως Ἀμερικανὸς ποὺ ἦταν, ἔκρινε καλὸ νὰ τῆς ἀγοράση καὶ μιὰ ὁλομέταξη τουαλέττα θαλαμηπόλου. Θὰ τὸ πιστέψετε ; Ἦταν τὸ μόνο ἔδωρο ποὺ τὴν ξετρέλλανε. Εἶχε ἐνθουσιασθῆ στὴ σκέψη ὅτι οἱ θαυμασταί της δὲν τὴν ἀγαποῦν μόνο γιατί εἶνε μιὰ διάσημη «βεντέττα», ἀλλὰ καὶ μιὰ καλὴ νοικοκυρά.

* * *

Τὰ «Κινηματογραφικὰ Νέα» τοῦ Χόλλυγουντ πληροφοροῦν τοὺς ἀναγνῶστες τους ὅτι ἡ κ' Ἀντινέα», ἡ ἐμοιραία γόησσα», εἶνε τρομερα ἐρωτευμένη μ' ἕναν....Ἕλληνα ! Σύμφωνα μὲ τὶς πληροφορίες τους, μάλιστα, ἡ Μπρηγκίττε Χέλμ γράφει τακτικὰ στὸν ἀγαπημένο της ἕνα τρυφερὸ γράμμα, στὸ ὁποῖο τοῦ ἀναφέρει ὅτι νοσταλγεῖ τὸν Ἀττικὸ οὐρανό, τὴν ὀμορφιὰ τῆς ζωῆς μας καὶ τὴ συντροφιά του. Αὐτὴ ἡ εἴδησις, φυσικά, ἀναστάτωσε ὅλους τοὺς λάτρες τῆς ὀμορφιᾶς της, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ ἐξακριβώσουν αὐτὸν τὸν εὐτυχῆ θνητό. Μὰ δὲν πρόκειται ἴσως νὰ καταφέρουν τίποτα. Ὁ «ἔρως» τῆς Μπρηγκίττε Χέλμ εἶνε ἕνα ἀπὸ τ' ἄπειρα διαφημιστικὰ ψέμματα, μὲ τὰ ὁποῖα διασκεδάζουν τοὺς ἀναγνῶστες τους τὰ περιοδικὰ τοῦ Νέου Κόσμου !...

* * *

Ἡ «φράου» Σμέλινγκ, ἡ χαριτωμένη ἠθοποιὸς Ἄννυ Ὄντρα, φαίνεται ὅτι ἄρχισε νὰ βαριέται τὶς τρυφερότητες τοῦ πρωταθλητοῦ τῆς πυγμαχίας. Σὲ μιὰ συνέντευξι, ποὺ ἔδωσε δῶ καὶ λίγες μέρες γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ ἀνδρός της, δὲν ἔκανε καθόλου λόγο γιὰ τὴν ἀγάπη τους. Ὁ ρεπόρτερ, βέβαια, παραξενεύτηκε, τῆς ζήτησε λοιπὸν συγγνώμη γιὰ τὴν ἀδιακρισία του καὶ τὴν παρεκάλεσε νὰ τοῦ πῆ μήπως τυχὸν ὁ γάμος εἶχε σκοτώσει τὸν ἔρωτά τους. Ἡ Ἄννυ Ὄντρα δίστασε στὴν ἀρχὴ ν' ἀπαντήση. Ἔπειτα τοῦ εἶπε ἄθη τὴν ἀλήθεια :

—Κατάλαβα, τοῦ δήλωσε, ὅτι τὸ μπῶς κ' ὁ ἔρως εἶνε δυὸ ἐυχάριστα πράγματα. Ὅταν ὅμως ἀσχολεῖται κανεὶς πάρα πολὺ μ' αὐτά, παθαίνει ὑπερκόπωση. Αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη στὸν ἄνδρα μου καὶ σὲ μένα. Σήμερα κι' οἱ δυὸ εἴμαστε.....νὸκ ἄουτ !...

Κι' ἐπειδὴ ὁ ρηπορτὲρ δὲν καταλάβαινε τί ἤθελε νὰ πῆ, τοῦ ἐξήγησε ὅτι ἔχει κουρασθῆ ἀπὸ τὸν ἔρωτα κ' ὅτι εἶχε βαρεθῆ νὰ παίζη μπόξ...

Μήπως πρόκειται ἄραγε νὰ μάθουμε σὲ λίγο καὶ τὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ εἰδυλλίου τῆς εὔθυμης «βεντέττας» ; Ποιὸς ξέρει !... Ὅλα εἶνε πιθανὰ κι' εὔκολα γιὰ τοὺς «ἀστέρες» τοῦ κινηματογράφου.

* * *

Ὁ «ἀστέρας τῶν ἀστέρων», ἡ Γκρέτα Γκάρμπο, ἄρχισε πάλι νὰ γίνεται ἀφορμὴ συνταρακτικῶν δραμάτων. Ἡ αἰτία εἶνε ὅτι ἐγκατέλειψε ὅλους τοὺς θαυμαστάς της, γιὰ ν' ἀφοσωθῆ στὴν τρυφερὴ φιλία τοῦ Τζὼν Τζίλμπερτ. Ἕνας λοιπὸν ἀπ' αὐτούς, ὁ γιὸς τοῦ ἑκατομμυριούχου Ντόνρκλας Μπέρτον, μὴν ἀντέχοντας στὴν ἀδιαφορία της, ἔστειλε στὴν Γκρέτα Γκάρμπιτ μιὰ θαυμασία ἀνθοδέσμη ἀπὸ κόκκινα τριαντάφυλλα μ' αὐτὰ τὰ λόγια : «Ἂν δὲν μοῦ τηλεφωνήσετε ὧς τὸ βράδυ, μπορεῖτε νὰ μοῦ ἐπιστρέψετε τὸ πρωῖ τὰ τριαντάφυλλα. Θὰ σταλίσουν τὸ φέρετό μου». Ἡ Γκρέτα Γκάρμπιτ, νομίζοντας ὅτι ὁ Ρόνντολφ Μπέρτον ἀστειεύτανε, δὲν ἔδωσε σημασία στὰ λόγια του καὶ γιὰ νὰ τὸν πειράξη, δὲν τοῦ τηλεφώνησε. Μὰ ὁ ἐρωτευμένος Μπέρτον εἶχε τρελλαθῆ πειὰ ἀπὸ τὴν ἀπελπισία του καὶ πραγματοποίησε δίχως νὰ διστάση τὴν ἀποσχεσί του. Αὐτοκτόνησε τὰ ἑξημερώματα. Ὅταν ἡ Γκρέτα Γκάρμπο ἔμαθε τὸ τραγικὸ τέλος του, ἄρχισε νὰ τρέμη. Ἔπειτα ξέσπασε σὲ ὑστερικὰ κλάματα, φωνάζοντας :

—Ὄχι, δὲν ἔπρεπε νὰ σκοτωθῆ !... Εἶν' ἕνας ἄνανδρος !... Εἶχα δίκηο ποὺ τὸν περφρανοῦσα !...

Ἔπειτα φόρεσε μιὰ πένθιμη τουαλέττα, τυλίχτηκε μ' ἕνα πυκνὸ μαῦρο πέπλο καὶ πῆγε ἡ ὕλια τὰ κόκκινα τριαντάφυλλα νὰ τὰ τακοθετήση στὸ φέρετρό του !... Κατόπιν γύρισε καὶ κλείστηκε στὴ βίλλα της κ' ἐκείνη τὴ μέρα δὲν δέχτηκε κανένα θαυμαστή της. Οὔτε κ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν Τζὼν Τζίλμπερτ.

* * *

Ἡ Τζὶν Χάρλου, γιὰ τὶς θαρινὲς «διακοπές» της, ἑτοιμάζει ἀπὸ τώρα τὸ πρόγραμμα τῶν εὐθυμιῶν διασκεδάσεων στὴ Φλωρίδα. Σ' αὐτὲς τὶς σοβαρὲς ἀσχολίες της τὴν βοηθοῦν κ' οἱ στενοὶ φίλοι της, οἱ ὁποῖοι πονοκεφαλιάζουν γιὰ νὰ ἐπινοήσουν τοὺς πιὸ ἀπίθανους ἐξωφρενισμοὺς τοὺς ὁποίους μπορεῖ νὰ κάνη μιὰ ὄμορφη «βεντέττα».

Ὅσο γιὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς Κρόϊσους, αὐτοὶ περιμένουν πότε θὰ πάη ἡ Τζὶν Χάρλου στὸ Μάϊαμι, γιὰ νὰ σπεύσουν νὰ μπταβοῦν κ' αὐτοί, γιὰ νὰ διασκεδάσουν καὶ νὰ λάβουν μέρος στὶς τρελλὲς διασκεδάσεις της.

κομμένος ἀπὸ τὸ κῶβο του, παρουσιάστηκε ἐμπρὸς στὸν ἐργοστασιάρχη.

—Κυ.... Κυ.... Κύριε διευθυντά !...

Δὲν μποροῦσε ν' ἀποτελειώση. Τοῦ φαινόταν πὼς τὸ πάτωμα ἔφευγε κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του καὶ ὅτι βυθιζόταν σ' ἕνα χάος ἀτέλειωτο, ζοφῶδες καὶ σκοτεινό !...

—Καλῶς τὸν κ. Τσινῆ !... τοῦ εἶπε μὲ καλωσύνη ὁ ἐργοστασιάρχης. Κάθησε....

Ὁ Τσινῆς συνῆλθε. Τὸ χάος ἔπαψε ν' ἀνοίγη κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του καὶ τὸ πάτωμα ἔπαιρνε τὴν πρώτη στερεότητά του.

—Ἔλα, κύριε Τσινῆ, ἐξακολούθησε ὁ διευθυντής, νὰ σοῦ ἀναγγείλω κάτι τὸ πολὺ εὐχάριστο. Θέλεις ἕνα τσιγάρο ;

—Εὐχαριστῶ ! Δὲν καπνίζω, κύριε διευθυντά...

—Πολὺ καλὰ κάνεις, κύριε Τσινῆ !... Ἐμεῖς ποὺ καπνίζουμε, χαλᾶμε τὴν ὑγεία μας !... Λοιπόν, ἔχω ἕνα εὐχάριστο πολὺ νὰ σ' ἀναγγείλω. Ἀπὸ τὴν πρώτη τοῦ μηνὸς σὲ προβιβάζω σὲ δεύτερο ταμία καὶ σοῦ αὐξάνω, σοῦ διπλασιάζω, τὸ μισθό !...

Ἕνας κόμπος σπάθηκε στὸ λαιμὸ τοῦ Νικολάκη τοῦ Τσινῆ καὶ δὲν μπόρεσε οὔτε νὰ εὐχαριστήση.

Ὁ ἐργοστασιάρχης, χωρὶς νὰ τὸ προσέξη κἄν, ἐξακολούθησε :

—Καὶ ξέρεις ποῦ ὀφείλεις τὴν αὔξηση αὐτὴ καὶ τὸν προβιβασμό σου ;

—Στὴ μακροχρόνιο, τιμία καὶ καλὴ ὑπηρεσία μου, μπόρεσε ἐπιτέλους νὰ πῆ ὁ κύριος δεύτερος ταμίας.

—Ἄ, ὄχι !... Αὐτὸ τὸ ὀφεῖλεις στὴ γυναῖκα μου, ποὺ μοῦ ἔγινε κουνοῦπι ἀπὸ χθὲς τὸ βράδυ !...

Κι' ἔπειτα, τινάζοντας ἀδιάφορα τὴ στάχτη τοῦ τσιγάρου του, πρόσθεσε :

—Ἔχει κι' αὐτὴ καμμιὰ φορὰ κάτι παράξενες ἰδέες !...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Ὁ Χαρλὶ Λόδδ